

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20.000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδιάν, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Λαμβέρου διευθύνοντος.

Ο ΟΓΚΟΣ ΤΩΝ ΚΑΚΩΝ

Ἐρωτήθημεν πολλαχόθεν καὶ ἐπανειλημμένως.
—Διατί, ἀφοῦ τόσοι ὀλίγοι εἶναι οἱ κακοὶ ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν, διατί δὲν ὑπερίσχυσαν οἱ καλοὶ, ἀλλὰ τόσοι συν-
εσπρεύθησαν ὑπ' ἐκείνων συμφοραί.

Ἐν πρώτοις δὲν εἶναι τόσοι ὀλίγοι οἱ κακοὶ ὅσον
ὑποτίθεται. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι μέγας διότι περι-
λαμβάνει καὶ ὅλους ἐκείνους, οἵτινες καλοὶ κάγαθοι
κατὰ τὰ ἄλλα, οὐ μόνον ἀνέχονται καὶ ἀμνηστεύουσι
τοὺς κακοὺς, ἀλλὰ καὶ φρουροῦσιν ἐνίοτε καὶ σκέπουσιν
αὐτούς. Ἐνθυμεῖσθε ποίας ὑποδοχῆς ἔτυχε παρὰ τῷ Κυρίῳ
ὁ κρύφας ὑπὸ τὴν γῆν τὸ τάλαντον δοῦλος; Τὸ τάλαντον
τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς ἐν πολιτείᾳ ἐλευθέρᾳ εἶναι ἐγκλημα
ἐπίσης ἂν μένῃ τεθαμμένον, νεκρόν. Πρέπει νὰ παράγῃ
ὠφελείας, νὰ συντρέχῃ τὰ καλὰ, ν' ἀντιδρᾷ κατὰ τῶν
κακῶν, νὰ μὴ ὑποχωρῇ πρὸ εὐθυνῶν καὶ κιδνύνων τότε
μόνον εἶναι δώρημα θεῖον, τίτλον τιμῆς ἀξιοζήλευτος.
Ἄλλ' ἀρετὴ ἄνευ στόματος καὶ χειρῶν, μὴ στρατευο-
μένη, πρόθυμος δὲ νὰ μαλαχθῇ ὑπὸ τῶν πλάνων τῆς
κακίας λόγων καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἀνοχῆς γινομένη
συναυτουργὸς εἰς τὰ κατὰ τῆς πολιτείας ἐγκλήματα, τοι-
αύτη ἀρετὴ οὐδένα σῶζει ἀπὸ τῆς βαρυτάτης τῶν εὐθυνῶν.

Ἄλλὰ καὶ ὅσον μικρὸς καὶ ἂν ᾔθελεν ὑποτεθῇ παρ'
ἡμῖν ὁ ἀριθμὸς τῶν κακῶν, καταδιώκονται οὗτοι ὅσον
πρέπει ὑπὸ τῶν μὴ τοιούτων; Θεωροῦνται ὡς ἐχθροὶ
αὐτῶν; Δακτυλοδεικτοῦνται καὶ μετὰ περιφρονήσεως
καὶ ὑποδεικνύονται εἰς τὰς ἀνατρεφόμενας γενεάς ὡς ἐκ-
πτώτοι πάσης τιμῆς, ὡς ἐστὶ αἱ ἠθικῶν μiasμάτων;

Οἴμοι! Τὸ ἐναντίον μάλιστα θὰ τὸ ἤκουσαν πολλα-
χοῦ καὶ ἐπανειλημμένως οἱ ἐρωτῶντες. Θὰ ἤκουσαν
τὸν καλὸν κάγαθον πολίτην, τὸν οὐδένα ποτε κατα-
στρατηγῆσαντα νόμον, θὰ ἤκουσαν τὸν τίμιον δικα-
στήν, τὸν καθ' ὅλους τοὺς χρόνους τῆς δικαστικῆς αὐ-
τοῦ ἱερωσύνης ἐκτελέσαντα μετ' ἀκλονήτου εὐθύτητος
τὸ καθήκον αὐτοῦ, θὰ ἤκουσαν τὸν ἐν ἐπιζήλῳ πενίᾳ
ἀποσυρθέντα διαχειριστὴν ἐκατομμυρίων, ἐκφέροντας
οὐχὶ τὴν δικαίαν ἄραν κατὰ τῶν κακῶν, ἀλλὰ ὥσπερ
μετανοοῦντας καὶ λέγοντας ὅτι ἔπταισαν καὶ αὐτοὶ μὴ
ὄντες κακοὶ, παράνομοι, δωροδόκοι, σφετερισταί,
ἀφοῦ ἡ ἄτιμος τῶν τοιούτων εὐημερία οὐδένα εὖρε
διώκτην καὶ τιμωρόν...

Εἶναι λοιπὸν ὀλίγοι οἱ κακοὶ; Καὶ δὲν ἀρκεῖ ὁ λόγος
οὗτος τῆς τόσον κατωστρεπτικῆς ἰσχύος των; Ἴδου
καὶ εἰς ἔτι, ὃν ἀνέγνωμέν ποτε: «Ἀρήσατε σισηπόδ
δαμάσκηνον ἐντὸς κανίστρου ἄλλων νωπῶν. Ἐν μιᾷ
νυκτὶ πάντα θὰ σαπήσωσι». Βεβαίως θὰ ἦτο εὐχῆς ἔρ-
γον τὰ σισηπόδα νὰ θεραπεύωνται ὑπὸ τῶν ὑγιῶν ἀφοῦ
ὅμως ἡ δύναμις τοῦ καλοῦ δὲν εἶναι τοσαύτη, τί ἄλλο
μένει ἢ νὰ ρίπτονται ἔξω μὲν τοῦ κανίστρου τὰ σι-
σηπόδα δαμάσκηνα, ἔξω δὲ τοῦ ἡθικοῦ κόσμου οἱ κακοὶ;

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ δεκάτη τρίτη.

(Λουκ. ιβ'. 18—27).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ
πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιή-
σας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰμὶ ἐγὼ ὁ
Θεός¹. Τὰς ἐντολάς οἶδας· Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύ-
σῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Τίμα τὸν πα-
τέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα
ἐφυλάξαμην ἐκ νεότητός μου. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ
Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ². Ἐτι ἔν σοι λείπει· πάντα ὅσα
ἔχεις πώλησον καὶ διάδος πτωχοῖς καὶ ἔξεις θησαυρόν
ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας
ταῦτα, περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα.
Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε³.
Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Εὐκολώτερον γὰρ ἐστὶ
κάμηλον διὰ τρυμαλῖας ραφίδος⁴ εἰσελθεῖν ἢ πλού-
σιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Εἶπον δὲ
οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ὁ δὲ εἶπε·
Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ ἐστὶ παρὰ τῷ Θεῷ.

Σημειώσεις.

1) Τὰς ἐντολάς οἶδας. — Ὁ Λουκᾶς ἐπιτέμνει ἐνταῦθα
τὸν Ματθαῖον (ἰδὲ Κυριακὴν δωδεκάτην Μιτθαίου, καὶ παραλείπων
τὰ πρὸς τὸν Θεὸν κατῆκοντα ἀναφέρει εὐθύς τὰς ἐντολάς τῆς πρὸς
τὸν πλησίον ἀγάπης, μεταβάλλων τὴν σειράν τῶν δύο πρώτων. 2)
Ἐτι ἔν σοι λείπει. — Ἐχεις μίαν ἐτι ἑλλείψιν ἕνα γίνης
τέλειος. 3) Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. — ὁ πῶς οὐ δύναται εἰσελθεῖν ὁ πλούσιος
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 4) Τρυμαλῖας ραφίδος. — ὁ πῶς οὐ δύναται
εἰσελθεῖν ὁ πλούσιος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΑΛΑΖΟΝΕΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ

Εἶναι ἡ ἐξουσία ἥτις καθεστᾶ τὸν διαχειριζόμενον ταύ-
την ὑπερήφανον καὶ ἀλαζόνα; Εἶναι ἡ εὐκολία δι' ἣς ἐκτε-
λοῦνται πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ ἥτις συντελεῖ εἰς τὸ
νὰ φαντάζεται ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ εὐρεθῇ ἰκανὸς νὰ ἐκ-
μηδενίσῃ τὴν δύναμιν του; Πάντως πολλὰ εἶναι τὰ αἴτια
ἅτινα συντελοῦν εἰς τὸ νὰ ὑπερηφανευθῇ ὁ ἄρχων, καὶ δὴ
ἐκεῖνος ὅστις εἶναι ἀνώτερος τῶν νόμων καὶ τῶν λοιπῶν τῆς
Πολιτείας διατάξεων. Ἄλλ' ἡμεῖς δὲν ἐξετάζομεν τὰ πολλὰ
αἴτια. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ὡς τὰ πολ-
λά. Ὁ ἄρχων εἶναι συνήθως αὐθαίρετος καὶ ἀλαζών. Καὶ
ἡ κακία αὕτη ἐμφωλεύουσα πολλάκις ἐν ψυχῇ μοχθηρὰ καὶ
κακῶς ἀνατετραμμένη, ἀποκαθιστᾶ θηρίον τὸν ἄρχοντα, καὶ
τύρηνον ἀπανθρωπώτατον. Ὁ ἄρχων οὐ προσωρισμὸς εἶναι νὰ
καταστήσῃ τὸν ἐμπιστευμένον εἰς αὐτὸν λαὸν εὐτυχῇ, ὀφεί-
λει νὰ ἐκλαμβάνῃ ἐκ τὸν οὐχὶ διαχειριστὴν ἐξουσίας ἀπο-
λύτου, ἀλλὰ ὄργανον ταπεινὸν τῆς θελήσεως τοῦ Θεοῦ, προο-
ρίσαντος αὐτὸν εἰς τὸ νὰ ἐνθρονίσῃ τὴν εὐνομίαν ἐν τῇ πολι-
τείᾳ, ἥ· ἔχει ἐκεῖνος ταχθῇ πρῶτος, καὶ νὰ κατορθώσῃ τὴν

εὐμερίαν καὶ εὐδαιμονίαν τῶν λαῶν τούτων: Γινώσκων ὁ ἄρχων, ὅτι εἶναι ἄνθρωπος περιβεβλημένος καὶ αὐτὸς τὴν ἀτέλειαν καὶ ἀσθένειαν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς αὐτόν, νὰ σχηματίζῃ τὴν ἰδέαν καὶ πεποίθησιν ὅτι εἶναι τέλειος ἐν παντί, καὶ ὅτι οὐδεμιᾶς χρήζει ὑπομνήσεως εἰς ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων τὰ ὅποια βαρύνουσιν αὐτόν. Ἀλλὰ τὸναντίον ὅχι μόνον ὀφείλει ν' ἀκούῃ πᾶσαν παρατήρησιν εὐπρεπῶς γενομένην εἰς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξετάζῃ ταύτην ἐπιμελῶς, καὶ νὰ προκαλῇ παρ' ἀνθρώπων τῆς ἀπολύτου αὐτοῦ ἐμπιστοσύνης, δεδοκιμασμένης εἰλικρινείας, καὶ φιλαλληθείας, τὰς περὶ αὐτοῦ γνώμας καὶ κρίσεις, ἐξ ὧν πάντοτε δύναται νὰ πεισθῇ περὶ τῆς ὁρθότητος τῆς πολιτείας αὐτοῦ, περὶ τῶν δικαίων ἀποφάσεων αὐτοῦ, περὶ τῆς εὐθύτητος καὶ εὐσυνειδήσιας αὐτοῦ. Οὕτω καθιστᾷ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὀλιγώτερα τὰ σφάλματα αὐτοῦ, καὶ ἀσφαλεστέραν τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ. Ὅταν ὅμως ὁ ἄρχων, ὡς ὁ ἄρχων τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου νομίζῃ ἐαυτὸν τέλειον, ὡς ἔχοντα ἤδη ἐκ νεότητος αὐτοῦ ἐκπλήρωσιν πάντα τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, ὑποκύπτει εἰς σφάλματα, τὰ ὅποια δὲν ἀναγνωρίζει σφάλματα, καὶ ὅμως τὰ σφάλματα τοῦ ἄρχοντος εἶναι ἀδικίαι κατὰ τῶν ἀρχομένων, ἀδικίαι αἱ ὅποια ἀντίκεινται προφανῶς εἰς τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον προτίθεται. τὸ ἀξίωμα τὸ ὁποῖον ἔχει περιβληθῇ ὁ ἄρχων. Ἄλλως τε ἡ ἀλαζονεία τοῦ ἄρχοντος μεταβάλλεται εἰς ἀληθὴ μάλιστα τῶν λαῶν. Ἡ ἀλαζονεία ἄγει αὐτὸν εἰς αὐθαρεσίαν. Ἡ αὐθαρεσία δὲ εἰς τυραννίαν, καὶ ἡ τυραννία ἐργάζεται δυστυχῶς τὴν πραγματικὴν δυστυχίαν τῶν λαῶν. Ἀλαζὼν ἄρχων, ὁ μηδεμίαν δεχόμενος συμβουλήν, ὁ ἀρεσκόμενος εἰς μόνους τοὺς ἐπαίνους καὶ τὰς ἐπιδοκιμασίας, ὁ λογιζόμενος ἐχθρὸς τοὺς ἀποτολμοῦντας νὰ εἰπωσιν εἰς αὐτόν τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἀποκαλύπτοντας εἰς αὐτόν λεπτομερῶς τὰ σφάλματα, εἰς ἃ ἔχει περιπέση ἐνάσκησιν τὴν διδομένην εἰς αὐτόν ἐξουσίαν, ἀπομακρύνει μακρὰν αὐτοῦ πάντας τοὺς εὐθεῖς χαρακτήρας, καὶ ἐγκολοῦται τοὺς φαύλους καὶ ποταπούς, οἵτινες ἔχουσι τοσοῦτον ταπεινωθῇ ὡς ἄνθρωποι, ὥστε ἀποζῶσιν ἐκ τῆς κολακείας καὶ τοῦ ψεύδους. Οὗτοι πείρῃ τῶν ἀρχόντων διαρκῶς περιδομοῦντες δηλητηριάζουσιν αὐτοὺς διὰ ψευδὸν εἰσηγήσεων, καὶ ἐμπνέουσιν εἰς αὐτοὺς μίση καὶ ἐκδικήσεις κατ' ἀφῶν πολιτῶν, καὶ ἐκτελοῦσι μὲν αὐτοὶ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας, καὶ τὰ ἴδια συμφέροντα, ἀλλὰ ῥίπτουσι τὸν δυστυχῆ ἄρχοντα εἰς τὰ μίση καὶ τὰς ἀντιπαθείας τῶν λαῶν, οἵτινες ἐπὶ τέλους ἐξεγείρονται, καὶ ἐκποῦσι πλήρεις ὀργῆς κατὰ τοῦ ἀδικούντος ἄρχοντος, ὅστις ἐν τῇ ἐκέρῃ ταύτῃ τοῦ δεινοῦ πάλιν ἀπομονοῦται οἰκτρῶς. Πάντες οἱ νομιζόμενοι φίλοι ἐγκαταλείπουσιν αὐτόν.

Οἱ τῶς ἐμπιστοι, οἱ ἐκ τῶν ἀδυναμιῶν τοῦ ἄρχοντος ἀποζῶντες οἱ φαῦλοι καὶ οὐτιδανοὶ κόλακες καὶ διαβολαῖς καὶ συκοφάνται φεύγουσι πρὸ τῶν ἐπερχομένων κατὰ τοῦ θύματος αὐτῶν ἄρχοντος ἀγρίων λαϊκῶν κυμάτων, ἅτινα ἀφρίζοντα κατακαλύπτουσι καὶ ἀποπνίγουσι τοῦτον. Βεβαίως θὰ ἦτο ἄλλοιᾳ ἡ κατάστασις, ἐάν ὁ ἄρχων ταπεινὸς καὶ ἔχων συνείδησιν τῆς ἰδίας ἀδυναμίας δὲν ἐπέτρεπεν εἰς τὴν ἀλαζονείαν νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀλλὰ προσηταιρίζετο τοὺς εὐθεῖς καὶ σθεναροὺς χαρακτήρας, τοὺς φίλους τῆς ἀληθείας καὶ τοὺς εἰλικρινεῖς, πιστοὺς καὶ ἀφωσιωμένους συμβούλους.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΤΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ

Ὁ δούσμος κι' ὁ βασιλικὸς κι' ἡ δόλια μαντζουράνα,
Κεῖνα μαλώνουν μοναχά, κεῖνα τὰ τρία τάνθα,

Τὸ ποῖο εἶναι τῶμορφιτερο καὶ ποῖο μυρίζει κάλλιο.
Πετᾶχτη τὸ τριαντάφυλλο, τὸ μοσκομυρισμένο,
Τοὺς εἶπε νὰ σωπάσουνε, τοὺς λέει νὰ μὴ μαλώνουν.
—Σωπάτε βρωμολούουδα καὶ βρωμογορραράκια,
Τί ἐγὼ εἶμαι τὸ τριαντάφυλλο, τὸ μοσκομυρισμένο.
Π' οὐλὸν τὸν χρόνον κρύβουμαι στῆς ἀγκαθιάς τῇ ρίζᾳ
Τὸ Μάη τὸ μῆνα φαίνομαι, τὴν ἀνοιξὶ στολίζω,
Στολίζω καὶ τῆς ὁμορφῆς κι' οὐλὲς τῆς μαυρομμάτης,
Κι' οὐλὲς μὲ πλέκουν στὰ μαλλιά, γιὰ νὰ μοσκοβολοῦνε.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Α'

Συνωμίλουν πρὸ ἡμερῶν μετὰ τινος ἀλλογενοῦς λογίου φίλου μου καὶ σφόδρα φιλέλληνας, ὅστις μετὰ ἄλλων λογίων ἀπέτεινέ μοι τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν: Δύνασθε νὰ μοι ἐξηγήσετε πῶς συμβαίνει, ὥστε ἐνῶ πάντες οἱ πέραξ ὑμῶν λαοὶ, Τούρκοι, Ἀλβανοὶ, Κουτσόβλαχοι, Σέρβοι, Βούλγαροι, οἱ, Τούρκοι, Ἀλβανοὶ, Ἀρμένιοι καὶ Ἀραβες τόσα καὶ τόσα πράγματα ἐδιδάχθησαν μέχρι σήμερον καὶ εὐηγετηθήσαν καὶ διδάσκονται καὶ εὐεργετοῦνται καὶ σήμερον ἀκόμη ἀπὸ τῶν ἑλλήνων, πῶς συμβαίνει, ὥστε ἐνῶ τόσα τοῖς ἐκάμετε καλὰ, ὅχι μόνον δὲν σὰς ἀγαποῦν ἀλλὰ καὶ παραδοξότερον ἀκόμη, δὲν σὰς ἐκτιμοῦν καὶ δὲν σὰς σέβονται ὅπως ὀφείλου καὶ ὅπως ἔπρεπεν; Ὅτε δὲ ἐγὼ ἀπάντησα ὅτι, ἂν μὴ σφάλωμαι, τοῦτο μοι φαίνεται νὰ εἶναι χαρακτηριστικὸν τῶν ἀπαιδευτῶν καὶ ὑψηλοτέρων ἀνθρώπων καὶ λαῶν διότι καθὼς ἦδη ὁ μέγας Ἀριστοτέλης παρετήρησεν, οἱ ἀγενεῖς ἀνθρώποι, ἀφοῦ ἐπὶ πολὺν χρόνον κατὰ πολλὰ εὐεργετηθῶσιν ὑπὸ τινων, ἐπιζητοῦν καὶ εὐρίσκουν ἀφορμὴν τινὰ νὰ ἐρίσουν πρὸς τοὺς εὐεργέτας, ὡς οὕτω διακόψωσι πᾶσαν σχέσιν πρὸς αὐτοὺς καὶ τρόπον τινα ἐξοφλήσωσι πᾶσαν πρὸς αὐτοὺς ὑποχρέωσιν. Ὅτι δὲ, ἐκ γινώσκον, καὶ οἱ Γερμανοὶ, ἀφοῦ ἐφώτισαν πολυειδῶς καὶ ἐξεπολίτισαν τοὺς Ῥώσους, τώρα μισοῦνται φρικτῶς ἐκ τῶν Ῥωσῶν. Λοιπὸν, συνεπέρανα, φαίνεται τρόπον τινὰ φυσικὸν νὰ καταδικάζονται καὶ μισῶνται ὑπὸ τῶν ἀγενῶν καὶ ὑψηλοτέρων οἱ εὐεργέται, καὶ ὅτι τοῦτου δὲν θὰ χρειάζεται ἴσως ἄλλη περαιτέρω ἐξηγήσις.

Ἄλλ' ὁ φίλος ἐκεῖνος πάλιν ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὴν ἀπορίαν λέγων ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τῆς ἀγάπης ἢ τοῦ μίσους. Τὸ ἡξέυρω, προσέθηκε, σεῖς οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τοσοῦτους αἰῶνας ὑπῆρξατε διδάσκαλοι, προστάται, ἄρχοντες, ἂν μὴ πάντοτε πολιτικοί, ἀλλ' αἰετοῦ πνευματικοὶ τῶν λαῶν τούτων. Ἐν ὑμῖν ἔβλεπον τὸν ἱατρόν, τὸν διδάσκαλον, τὸν πατριάρχην καὶ μητροπολίτην, τὸν συγγραφεὰ καὶ καθόλου τὴν κορυφὴν, τὸν πολιτισμὸν ἥσαν ἄρα ἐπὶ αἰῶνας ταπεινοὶ καὶ σχεδὸν δοῦλοι ἐνώπιόν σας. Τώρα δὲ ἄλλοι μὲν τούτων ἐσχημάτισαν Κράτη καὶ βασιλεία ἰσχυρά, τινὲς μάλιστα ἰσχυρότερα τοῦ ἰδικοῦ σας, ἄλλοι δὲ ὀνειρεύονται καὶ ἐλπίζουν νὰ σχηματίσουν ἐθνότητας καὶ Κράτη, πάντες δὲ σπεύδουν νὰ ἐκπολιτισθοῦν καὶ παρουσιασθοῦν εἰς τὸν κοσμον πολιτισμένοι, ἡμερωμένοι, τέλος ἄνθρωποι. Ἐ! λοιπόν, φαίνεται φυσικὸν νὰ μὴ θέλουν νὰ σὰς ἀνέχωνται πλέον ἄνωτέρους, ὡς ἄρχοντας. Ἐπειδὴ δὲ πάλιν καὶ σεῖς φυσικὰ δὲν δύνασθε νὰ τεθῇτε εὐκόλως καὶ προθύμως εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν με' αὐτοὺς, οὐδὲ εἶνε δυνατόν οὐδὲ δίκαιον, καθ' ὅσον ὑπολείπονται ἀληθῶς ἀκόμη πολὺ, μόνον τὴν θέλησιν δεικνύουν ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰ πράγματα καὶ τὰ κατορθώματα τὰ ἰδικὰ σας, διὰ τοῦτο παρουσιάζονται σήμερον οἱ ἀγῶνες καὶ τὰ μίση καὶ αἱ καταδιώξεις, τὰ ὅποια βέβαια ἐμφαίνουσι τὴν ἀγρίαν, τὴν ἀπολίτιστον ἀκόμη φύσιν αὐτῶν τῶν ὑψηλοτέρων. Ὁρα καὶ Ἀγγίλον καὶ τὰ ἄλλα αἵσχη τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Ῥουμάνων. Ἀλλὰ, καθὼς

εἶπα, ταῦτα πάντα ἐξηγοῦν τὸ μῖσος, ἀλλὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ οὐχί. Οἱ Ῥῶσοι δὲν ἀγαποῦν βέβαια τοὺς διδασκάλους αὐτῶν Γερμανοὺς, ἀλλ' ὅμως τοὺς ἐκτιμοῦν. Ἐδῶ δὲ δὲν παρατηρεῖται τὸ ἴδιον. Πρέπει νὰ σὰς εἰπῶ, προσέθηκεν, ὅτι εἰς ἐμὲ πάντοτε ἔκαμε καὶ κάμνει μεγάλην ἐντύπωσιν, πῶς τόσοι Ἀλβανοὶ, Ἑβραῖοι, Τούρκοι, Βούλγαροι, Ῥουμάνοι, Ἀρμένιοι, Ἀραβες ἐπαίδευσαν ἐν ταῖς σχολαῖς ὑμῶν καὶ ἔτυχον ἐξαίρετου μορφώσεως καὶ ἐπιστήμης, διὸ καὶ ἐγένοντο κατόπιν εἰς τὰς χώρας αὐτῶν ἀνώτεροι κληρικοί, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι, ἐπιστήμονες κλπ., καὶ ὅμως οὗτοι συνήθως ὅχι μόνον δὲν σὰς ἠγάπων ἀλλὰ καὶ σὰς ἐμίσουν καὶ σὰς κατεδίωκον καὶ οὐδαμῶς σὰς ἐξετίμων οὐδὲ σὰς ἐσέβοντο. Σεῖς πολλοὶ ἐξεπαιδεύητε ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, ἀλλὰ βεβαίως οὐτε μισεῖτε οὐτε παύετε νὰ ἐκτιμᾶτε καὶ σέβεσθε τὰς χώρας ταύτας, τὰς ὁποίας ὡς δευτέρας, ὡς πνευματικὰς πατρίδας σας θεωρεῖτε πάντοτε. Λοιπὸν διατὶ οἱ ἐν ταῖς σχολαῖς ὑμῶν διδασκθέντες ἀλλόγλωσσοι διέπραξαν καὶ διαπράττουν τὰ ἐναντία τούτων;

Ὅμοιως κάμνει πάντοτε εἰς ἐμὲ μεγάλην ἐντύπωσιν, ὅτι ἄνθρωποι φέροντες ἀκόμη Ἑλληνικὰ ὀνόματα καὶ ἐπομένως καταγόμενοι ἐξ Ἑλλήνων ἢ καὶ γεννήθεντες καὶ ἀνατραφέντες καὶ παιδευθέντες ἐν Ἑλλάδι, ὅταν λάβωσιν ὑπηρεσίαν ἐν ἄλλῃ Κράτει, λ. χ. τῇ Ῥουμανίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ, φιλοτιμοῦνται νὰ δειχθῶσι χειρότεροι καὶ ἀπηνέστεροι διώκται καὶ καταφρονηταὶ ὑμῶν ἀπὸ αὐτοῦ τοὺς ἐγγυφίους ἐκεῖ Ῥουμάνους καὶ λοιπούς. Ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι μοι φαίνεται ἄξιον προσοχῆς τοῦτο παρετήρησα ἐδῶ καὶ ἄλλοτε, παρατηρῶ δὲ καὶ τώρα τελευταῖον, ὅτι δηλ. ἐκ τῶν ἀλλογενῶν ὅσοι διαμένουν ἐν Ἑλλάδι ἢ καὶ ἐν Τουρκίᾳ μετὰ τῶν Ἑλλήνων, ἐλαχίστους κατορθώνετε νὰ κάμνετε πραγματικῶς φιλέλληνας. Δὲν παρετήρησατε ὅτι ὅσοι ξένοι μένουν ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ, Ἰταλίᾳ κλπ. ἀγαποῦν τὰς χώρας ταύτας καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῶν; Διατὶ δὲν συμβαίνει καὶ ἐδῶ τὸ ἴδιον;

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα, φίλε μου, μαρτυροῦσιν εἰς πάντα νοῦν ἔχοντα παρατηρητὴν, ὅτι, ὅπως ἔλεγεν ὁ Ἀμπλετ, ὅτι κατ' ἐλπίδα ὑπάρχει ἐν Δανίᾳ, οὕτω καὶ ἐδῶ οὐχὶ μόνον ἐν τῷ ἐλευθερῷ Βασιλείῳ ἀλλὰ πανταχοῦ ὅπου ὑπάρχουν Ἑλληνικαὶ κοινότητες, ὑπάρχει τι τὸ κακόν, ὑπάρχει τι, διὰ τὸ ὁποῖον σεῖς οὐτε τὴν ἐκτίμησιν οὐτε τὸν σεβασμὸν πάντοτε ἀπὸ τοῦ ἀστυγεῖοντος καὶ τοῦ συνοίκους ἄλλους λαοὺς ἐπιτυγχάνετε. Λοιπὸν τοῦτο τὸ τί ἀνάγκη νὰ εὑρετε καὶ διορθώσετε, ἂν θέλετε νὰ ἐπιβληθῇτε ἂν μὴ εἰς τὴν ἀγᾶπην, ἀλλὰ πάντως εἰς τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν περιοίκων καὶ ἀντιζήλων λαῶν.

Τοῦτο δέ, φίλε μου, ἐπιτρέψατέ μου νὰ σὰς εἰπῶ καθαρὰ ὅτι αἰσθάνομαι (ἴσως καὶ ν' ἀπατώμαι, ἴσως καὶ οὐχί,) οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἡ μόρφωσις χαρακτήρων.

ΑΙ ΑΓΙΑΙ ΣΥΝΑΞΕΙΣ

ΤΑ ΔΙΠΤΥΧΑ

Τὰ Δίπτυχα τὰ ὅποια ἀναγινώσκονται ἐν τῇ ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ καθοριζομένην ὥρᾳ ταύτῃ ἔχουσιν ἤδη προηλθῇ ἐν τοῖς πρὸ τούτου δημοσιευθεῖσι. Ἀλλ' ἐνταῦθα θὰ γράψωμεν ἐκτενέστερον περὶ τῶν Διπτύχων, διότι ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν ἤδη γίνεται ἀκριβεστέρα διότι ἤδη ὅτε ἔχει τελεσθῇ ἡ ἀναφορὰ ἢ μετουσίωσις, καὶ ἡ μνεία τῶν ὀνομάτων πάντων ἐκείνων, οἵτινες ἔχουσι μεταστῇ εἰς τὴν ἐν οὐρανῶν ζωὴν, καθιστᾷ αὐτοὺς μετόχους τῶν θίαν δωρεῶν τῆς ἀναμάρτου θυσίας, ὡς καθιστᾷ κοινωνοὺς τούτων, καὶ

τοὺς παρισταμένους ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ πιστοὺς, καὶ κοινωνοὺν τῶν ἀχράντων μυστηρίων.

Τὰ κυρίως Δίπτυχα ἦσαν δύο πινακίδες ἡνωμέναι οὕτως, ὥστε ν' ἀνοίγωσιν εἰς δύο φύλλα καὶ νὰ κλειώσι. Τὰ Δίπτυχα ταῦτα ἦσαν ἐν χρήσει ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ. Ἦσαν εἶδος σημειωματαρίων, ἐν οἷς ἕκαστος ἐσημείωνε ὅ,τι ἤθελε νὰ μὴ λησμονήσῃ ἢ ἔγραφε σημειώσεις καθημερινῶν πράξεων αὐτοῦ. Τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῶν περίβλημα ἦτο διαφόρου πολυτελείας, καὶ ἐχρησιμοποιοῦντο πολλάκις τὰ Δίπτυχα ὡς πρόσφορα δῶρα τῆς πρώτης τοῦ ἔτους, εἰς φίλους καὶ συγγενεῖς. Ἐκ τῆς ἰδιωτικῆς χρήσεως τὰ Δίπτυχα εἰσῆχθησαν εἰς τὴν Χριστιανικὴν Λειτουργίαν καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν αὕτη δὲν ἔχει ὁμοίαν ἐν ἄλλῃ λατρείᾳ. Τὰ ἐκκλησιαστικὰ Δίπτυχα δύναται νὰ ὀρισθῶσιν ὡς ἑξῆς. Δημόσια πινακίδες ἀναγινωσκόμεναι ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑκκλησίᾳ ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος κατὰ τὴν θείαν ἱεουργίαν, καὶ περιέχουσαι τὰ ὀνόματα τῶν προσφερόντων τὰ δῶρα, τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τῆς Πολιτείας, τῶν πρώτης τάξεως κληρικῶν, τὰ τῶν ἁγίων μαρτύρων ἢ ὁμολογητῶν, καὶ τῶν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ πίστει τετελειωμένων πιστῶν. Καὶ ἐλέγοντο τὰ Δίπτυχα ταῦτα—ἱερὰ δέλτοι—μυστικὰ δέλτοι—μυστικὰ Δίπτυχα—Ἑκκλησιαστικὰ κατάλογοι.

Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑκκλησίᾳ ὅτε τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν δὲν ἦτο μέγα, τὰ Ἑκκλησιαστικὰ Δίπτυχα ἦσαν διφύλλα, ἔχοντα ἐν φύλλῳ διὰ τοὺς κεκοιμημένους καὶ ἕτερον διὰ τοὺς ζῶντας καὶ τὰ φύλλα ταῦτα ἐπήρουν νὰ περιλάβωσι τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ μέρους Ἑκκλησίας εἰς ἣν ἀνήκον. Διότι ἐκάστη ἐπὶ μέρους Ἑκκλησία εἶχε καὶ ἴδια Δίπτυχα. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον τὰ ὀνόματα ἐκείνων, οἵτινες ἐδικαιοῦντο νὰ περιληφθῶσιν ἐν τοῖς Διπτύχοις ἐπληθύνοντο ἐπὶ τοσοῦτον καὶ τὰ φύλλα τῶν διπτύχων ἐγένοντο περισσότερα συμπτυσσόμενα φύλλα καὶ τὰ Δίπτυχα ἐξηκολούθουν καλούμενα Δίπτυχα διότι ὅσα δήποτε καὶ ἂν ἦσαν τὰ φύλλα ἐνεκλείοντο πάντα ἐντὸς τῶν δύο πινακίδων ἐκείνων. Τινὲς θέλουσι ν' ἀναγάγωσι τὴν ἀρχὴν τῶν διπτύχων εἰς τοὺς ἀποστολικούς χρόνους, ἀλλ' ὡς ἔχομεν προηγουμένως γράψῃ, ἡ ἀρχὴ αὐτῶν δύναται πάντως ν' ἀναχθῇ εἰς τὸν δεύτερον αἰῶνα, ἀφοῦ ὁ ἅγιος Κυπριανὸς ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ χρῆσις τῶν διπτύχων εἶναι γενικὴ ἐν πάσῃ τῇ Ἑκκλησίᾳ ἤδη κατὰ τὸν τρίτον αἰῶνα. Ἡ γενικὴ δὲ χρῆσις αὐτῶν εἶναι ἀναντίρρητος κατὰ τὸν τέταρτον αἰῶνα, ὅτε φέρεται ὅτι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, τῇ ἐνεργείᾳ τῶν μισούντων αὐτὸν εἶχε διαγραφῇ ἀπὸ πολλῶν διπτύχων τῆς Ἑκκλησίας. Ἡ πλήρης χρῆσις αὐτῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν πάσῃ τῇ ἀρχικῇ αὐτῶν ἰσχυρὴ διετηρήθη καὶ ἡμῖν μέχρι τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος. Ἀλλὰ παρέμειναν καὶ μέχρι ἡμῶν, καὶ σήμερον ἔτι ἐν ταῖς κυριωτέραις βάσεσιν αὐτῶν.

Αἱ ἀρχαιότεραι λειτουργίαι, καὶ τὰ μέχρι ἡμῶν διασωθέντα Δίπτυχα δεικνύουσιν ὅτι ἐν τοῖς Διπτύχοις ἀνεγράφετο τὸ ὄνομα τῆς Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς τοῦ Κυρίου Παναγνοῦ μητρός, τὰ ὀνόματα τῶν μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Τὰ ὀνόματα τῶν ἁγίων ἀνεγινώσκοντο ἐκφώνως μὲν τὸ ὄνομα τῆς Θεοτόκου, μυστικῶς δὲ τὰ ὀνόματα τῶν λοιπῶν ἁγίων, καὶ τῶν προσεχόντων προσώπων ὑπὸ τοῦ ἱερέως. Ὁ Διάκονος ἀνεγίνωσκε μυστικῶς μὲν τὰ Δίπτυχα ζώντων καὶ κεκοιμημένων, ὀπισθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης, τῶν δ' ἐπισήμων ἐν τῇ κοινῇ μελῶν καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς Ἑκκλησίας ἀπὸ τῶν βαθμίδων τοῦ θυσιαστηρίου. Τὸ σύστημα τοῦτο κρατεῖ καὶ σήμερον. Ὁ Διάκονος μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνόματος τῆς Θεοτόκου ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἐφ' ὅσον ἐκεῖνος μνημονεύει τῶν ἁγίων μυστικῶς, ὁ Διάκονος λαβὼν τὸ θυμιατήριον ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἱερέως μεταβαίνει ὀπισθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης, κα

ἐκεῖ μνημονεύει ἀναγινώσκων τὰ δίπτυχα ζώντων καὶ κοιμημένων.

Ἡ ἀνάγνωσις τῶν διπτύχων ἐγένετο κατὰ τὴν προσκομιδὴν ὡς ἐδόμεν ἀλλὰ κυρίως μετὰ τὴν ἀναφορὰν τῶν δώρων, καὶ μετὰ τὸν ἀγίασμόν αὐτῶν. ἦτοι ἐν τῇ παρούσῃ ὥρᾳ τῆς θείας Λειτουργίας. Ἡ αὕτη τάξις τηρεῖται καὶ σήμερον παρ' ἡμῖν.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Ὡ παμφιλίτη πατρίς μου! Ἄν οἱ λογισμοί μου ἀπομακρυνθῶσι ποτε ἀπὸ τῆς τύχης σου, εἰς τὰ σκότη τοῦ Ἄδου... ἐκεῖ ἡ δακρυσαμένη σου ὄψις ἃς ἔλθῃ νὰ καταταράξῃ τὴν ἡσυχίαν μου καὶ ἡ Ἐρινὺς μὲ τὴν μαστιγὰ τῆς ἃς πλήξῃ τὴν ἐπιόρκον καρδίαν μου.

Γρηγ. Παπαδόπουλος.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Τὴν νύκτα τῆς προχθὲς ἀπεβίωσε μετὰ μακρὴν νόσον ὁ Πρόεδρος τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος.

Χθὲς δὲ κληθὲν ἐκτάκτως τὸ Διοικ. Συμβούλιον, ἐξέδοτο τὸ κατωτέρω ψήφισμα.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον, συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τῆς Ἑταιρείας διατελοῦντος τακτικοῦ αὐτῆς προέδρου, σεβαστοῦ δὲ καὶ πολυτίμου συναδέλφου Ἰωάννου Παπαδιαμαντοπούλου

Ψηφίζει

Νὰ συνοδεύσῃ μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας ἐν σώματι τὴν κηδείαν αὐτοῦ.

Νὰ ἀναρτήσῃ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων τιμῆς ἔνεκεν καὶ εἰς αἰδίδιον μνήμην τῶν πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἐξόχων ὑπηρεσιῶν του.

Νὰ ἀνακοινώσῃ μετὰ τῶν συλλυπητηρίων τῆς Ἑταιρείας

ΠΑΜΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Ἐξ ε δ ο θ η

Μακεδονικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ 1910.

«...Προαιρούμενοι νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν πληρεστέραν καὶ σαφεστέραν γνῶσιν τῶν τῆς Μακεδονίας ἥς τὴν χώραν καὶ τὸν λαὸν ὅσῳ βαθύτερον γνωρίσωμεν τοσοῦτω μάλλον θ' ἀγαπήσωμεν, ἔγνωμεν ἵνα θερμῶς συστήσωμεν ὑμῖν τὴν συνημμένην ἀγγελίαν...περὶ ἐκδόσεως Μακεδονικοῦ Ἡμερολογίου, οὗ τὴν κατὰ τὸ δυνατόν εὐρυτάτην διάδοσιν κρίνομεν συντελεστικωτάτην πρὸς τὸν σκοπόν». (Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως).

Τιμὴ δρ. 4.

Β. ΨΙΔΑΚΗ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ἀπὸ τῆς ἀπωτάτης ἀρχαιότητος μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Ψήφῳ καὶ δαπάνῃ τῆς Κρητικῆς Συνελεύσεως.

ὑπὸ τὰ πειδότηρια

Τόμος Β'. Ἡ Ἐνετοκρατουμένη Κρήτη.

Περιεχόμενα: Κεφ. Α' Ἀπεμπόλησις καὶ ἐξώνησις τῆς Κρήτης ὑπὸ τῶν Ἐνετῶν. Πρώτη ἐπανάστασις τῶν Κρητῶν. Κεφ. Β' Ἐνετοὶ ἀποικοὶ εἰς Κρήτην. Δεύτερα ἐπανάστασις Ἀγιοστεφανιτῶν. Τρίτη Σκορδύλη καὶ Μελισσινοῦ. Κεφ. Γ' Ἐπανάστασις ἐπὶ Αὐτοκράτορος Βατάτζη. Κεφ. Δ' Ἐπανάστασις Χορταζῶν. Ἀλέξ. Καλέργης. Κεφ. Ε' Ἐπανάστασις Ἀλεξ. Καλέργη. Κεφ. ς' Τὰ κατὰ τὴν συνθήκην εἰρήνης μετὰ τὸν Καλέργην. Δύο ἐπὶ ἐπανάστασις. Κεφ. Ζ' Βάρδας Καλέργης-Ν. Πριχοσυρίδης. Κεφ. Η' Ἐπανάστασις Λέοντος Καλέργη. Κεφ. Θ' Ἀνανέωσις τῆς ἐπανάστασεως. Ἀδελφοὶ Ψαρομήλιχοι. Κεφ. Ι' Ἐπανάστασις ἀποίκων Ἐνετῶν κατὰ τῆς μητροπόλεως. Δημοκρατία Ἀγίου Τίτου. Κεφ. ΙΑ' Μάρκος Γραδινίγος ἀρχὸν τῆς Πολιτείας. Κεφ. ΙΒ' Ἐπανάστασις ἀδελφῶν Καλεργῶν. Κεφ. ΙΓ' Ἐπανάστασις Γεωργ. Καντανῶλη. Κεφ. ΙΔ' Εἰκοσιπενταετὴς τουρκο-ενετικὸς πόλεμος.—Παράρτημα 1) Πολιτικαὶ διατάξεις κτλ. 2) Διοικητικὴ διαίρεσις κτλ. 3) Φυρολογικὸν σύστημα καὶ οἰκονομικὴ κατάστασις. 4) Ἀποικοὶ Ἐνετοὶ καὶ Κρήτες. 5) Ἐκκλησίαι καὶ ἐκπαιδεύσις. 6) Γεωργία, ἐμπόριον. 7) Στρατὸς καὶ ναυτικόν. 8) Διατάξεις πρὸς τὸν Ἀρμυστὴν κτλ. 9) Συμβολαιογραφικὸν σύστημα. 10) Ἀρμυσταί. 11) Ἐπίλογος.

Ο ΓΝΩΣΤΟΣ καλλιτέχνης φωτογράφος τῆς πρωτεύουσας μας κ. Ἐπ. Εὐαγόπουλος προέβη κατ' αὐτὰς, χάριν τῆς κατ' ἐξοχὴν ἐκλεκτικῆς πελατείας του, εἰς τελείαν ἀνακαίνισιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμού ἀριθ. 10

ἀντίγραφον τοῦ παρόντος ψηφίσματος εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ καὶ δημοσιεύσῃ αὐτὸ ἐν τοῖς «Πατρίοις».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Νοεμβρίου 1909.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Κ. Μητσόπουλος

Γ. Ν. Χατζιδάκης

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Ι. Μ. Δαμβέργης

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν «Πατρίων»

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἐν Ζαχαρίᾳ τῆς Αἰγύπτου ἐφημερίου ἱερέως κ. Γερ. Ποταμιάνου εἰσπράχθησαν ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Πατρίων» καὶ ἀπεστάλησαν τῇ Ἑταιρείᾳ φρ. χρ. 75. Οἱ καταβλόντες προαιρετικῶς εἰσὶν οἱ ἐξῆς τακτικοὶ ἀναγνώσται τῶν «Πατρίων» κ.κ. Δ. Ξούδης, Α. Καλαμποκίδης, Θ. Ξένος, Θ. Παπαδάκης, Ε. Στράτης, Π. Οἰκονόμου, Σπ. Ὀλύμπιος, Γ. Διαμαντόπουλος, Δ. Μήλας, Χ. Ράπτης, Χ. Χρηστοπίδης, Ἀδ. Βαρδάκης, Μ. Καραγούδης, Δ. Κυριακίδης, Ἀ. Κουρκουνάκης, Ρ. Παπαναστασίου, Ν. Οἰκονομίδης, Μ. Λιανάκης, Α. Παπαδόπουλος καὶ Χ. Προφύρης.

Ἡ κυρία Ἐλένη Κ. Μουρούζη (Ἀθηνῶν) δρ. 25.

Ὁ κ. Σταμ. Δ. Βαφειοδάκης ἐτήσιαν συνδρομὴν ἐκ δρ. 25.

Ὁ κ. Ἰω. Μ. Π. (Κ)πόλεως δρ. 5.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις κ. Εὐαγγ. Δεσπότη οἱ κ. κ. Βασ. Βούβαλης φρ. 2, Χριστ. Δεσέκιος φρ. 1, Χριστ. Παπαθανασίου φρ. 1, Παν. Μαυροματῆς φρ. 1, Χριστ. Κοντόπουλος φρ. 1 καὶ Γεώργ. Δήμος φρ. 1 ἦτοι φρ. χρ. 7.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης ἐτήσιαν συνδρομὴν ἐκ δραχ. 50.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Φ. Μ. Κ. Ἰο ν. Ὁ δὲ δοθῇ ἀπάντησις προσεχῶς.—Ε. Δ. Ἰωάννου ν. α. Εὐχαριστοῦμεν. Ὁ λόγος τῆς βραδύτητος τῶν δημοσιεύσεων ἐννοεῖται. Ὅσον ἀπορᾷ τὰς ἀποστολάς τῶν φύλλων ἐξαρτῶνται ἐν τῶν ταχυδρομείων.—Γ. Π. Χ α μ : δ ι ε, Γ. Δ. Σ. Ὁ ὑ ρ ο υ π Ἡρᾶτο ἀποστολῇ.—Ι. Π. Κ) π ο λ : ν. Γράφομεν.—Γ. Π. Ζ α γ α ζ ι κ. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀνεμένοντες ἀποτελέσματα ἐνεργείας ἀλλοματῶς. Δι' αὐτὸ ἐβραδύνουμεν.—Γρ. Π. Ν. Ὑ ό ρ κ η ν, Μ. Β ο σ τ ω ν η ν, Στ. Δ. Δ ό ο υ ε λ, Βασ. Δ. Ἀγ. Φρ α κ ῖ σ κ ο ν. Οἱ λόγοι τῆς καθ' ὅμᾶς μὴ ἀναλόγου ἀποστολῆς νόητοι. Βεβαίως καὶ εἰκοσακισχίλια φύλλα θὰ ἦσαν ὀλίγα διὰ μεταναστάς, ἀλλὰ πρὸς ἀπόκτησιν τούτων δὲν ἐγένετο καὶ ἡ δέουσα ἐνέργεια.—Ν. Τ. Μ α σ σ α λ ι α ν. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν ἀλλὰ θ' ἀπηγοῦντο πενταπλάσια ταχυδρομικά.

φωτογραφείου του, ἀναλαβὼν καὶ τὰ λοιπὰ διαμερίσματα τοῦ οἰκοδομήματος τοίμασεν αἰθούσας καλλωπισμοῦ, ὑποδοχῆς καὶ ἀναμονῆς καὶ ἐπλούτισε τὸ ἐργαστήριον του μὲ ὅλα τὰ νεώτερα φωτογραφικὰ καὶ μηχανήματα τῶν τελευταίων ἐφευρέσεων.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Πανεπιστημίου

Ἐναντι Ἐθν. Βιβλιοθήκης.

Ἱαματικῶν Πηγῶν τῆς Ἑλλάδος λουτρὰ κατ' οἶκον.

Ἐν τῷ Φαρμακείῳ Δαμβέργη εὐρίσκονται εἰς φιάλας ἑτοιμα διαλύματα αλάτων, στοιχοῦντα πρὸς τὰ συστατικά τῶν ἱαματικῶν πηγῶν τῆς Αἰδηψοῦ, τοῦ Λουτρακίου, Κύνου, τῶν Μεθάνων, τῆς Κυλλήνης, Ὑπάτης. Τὰ διαλύματα ταῦτα εἶναι κατὰ ληλα πρὸς παρασκευὴν λουτρῶν εἶναι κατὰ ἐν ὥρᾳ χειμῶνος ἢ διὰ τοὺς ἀδυνατοῦντας μεταβῶσιν ἐν ὥρᾳ θερούς εἰς τὰς Προετί εὐρίσκονται ἐν τῷ Φαρμακείῳ τὰ εἰδικὰ κατὰ τῶν ρευματισμῶν καὶ τῆς θρίτιδος λουτρά τῆς ρευματισμῶν καὶ τῆς ἐνισχυτικὰ διὰ τὰ νεῦρα λουτρά τοῦ ἀνθρακικοῦ οἴξεως καὶ τὴν ἐνδυναμωτικὰ λουτρά ἐξ ἐκχυλίσματος κηφ, ἐλάτης καὶ ἀρωματικῶν φυτῶν.